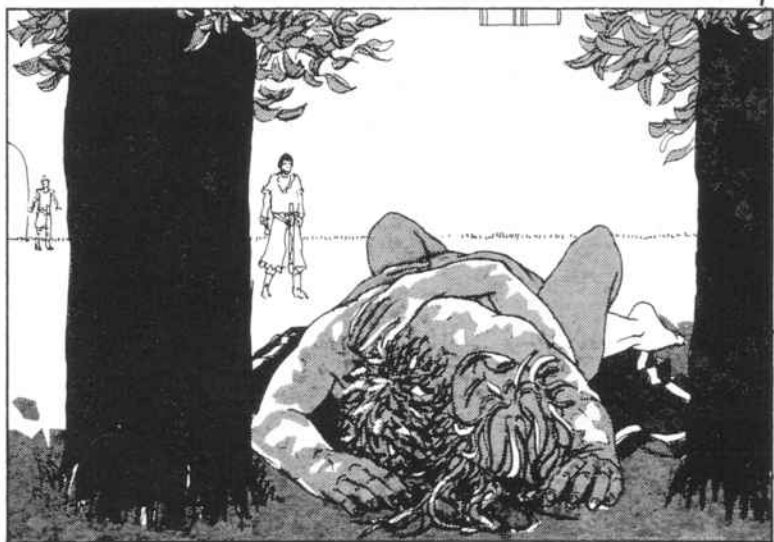

EL CAVALLER
TROBA UN CAVALLER
ÀSSEGUT AL BOSC
PLORANT:

- AH! DAMA ESTIMADA
HAS TRENCAT LA PROMESA
I NO HAS VINGUT AL MEU
ENCONTRE! ET MALEEIXO
PER HAVER-ME DONAT
AQUESTA ESPASA PERQUE
ARA EM MATARE AMB ELLA.

- NO HO FACI'S! ANEM
AL SEU CASTELL, ENTRARE,
I SABREM QUÈ HA PASSAT.

ÉS UN DEIXAR-SE PENETRAR
TOT L' ÉSSER
A TRAVÉS DELS ULLS I
A TRAVÉS DELS LLAVIS
BATEGANT ELS CORS I
LLISCANT LES MANS

ESTRENYENT
ELS BRACOS I LES CUIXES
SENTINT ELS CABELLS
ESBORRONAR-SE

CAVALLER!
MOLT DOLOR
HAS PORTAT
SOBRE MI!

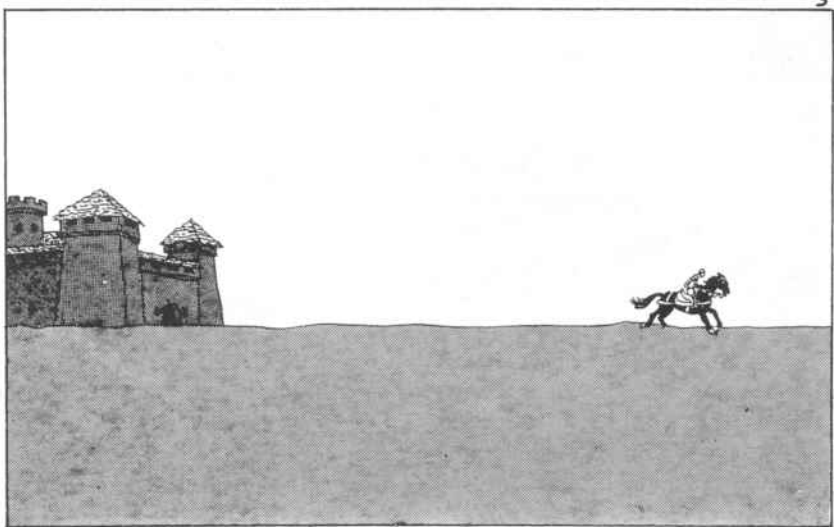

CALIA QUE
T'ADONESSIS DE
COM ERA ELLA I
DEIXESSIS DE
LAMENTAR-TE

PERÒ ARA L'HE MORTA I EL MEU DOLOR S'HA
DOBLAT I JO NO VULL SEGUIR
SOFRINT.....

EL CAVALLER
S'AFANYÀ A MARXAR
NO FOS CAS
L'ACUCESSIN
D'AQUELLES MORTS.

1986 *Eduard Esteve*
a partir d'una història de
Sir Thomas Malory